

ת"פ 2261/06 - מדינת ישראל נגד ס' נ'

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 13-06-2261 מדינת ישראל נ' נ'

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד הנאשם ס' נ'
ע"י ב"כ עו"ד שרון אבישר

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של תקיפה סתם, איומים והזק לרכוש, כמפורט בכתב האישום המתוון.

בהתאם לככתב האישום המתוון, ביום 30.5.13 הגיע הנאשם לבית אמו (להלן: **המתלוננת**), בו התגורר באותו עת, במטרה לחתת חפצים מהבית בטרם עזיבתו לדירה אחרת אליה עבר. באותו עת, המתלוננת התגוררה בבית עם הנאשם ובעלה.

המתלוננת התנגדה ללקיחת החפצים מהבית, ובתגובה תקף אותה הנאשם בכר שאחז בידיה והושיבה על הספה.

המתלוננת הזמינה את המשטרה, ואז החל הנאשם לשבור חפצים בבית וכן חתר בסכין מכנס.

כאשר הגיעו השוטרים לבית, אמר להם הנאשם כי הוא עוזב את המקום, אך הם אמרו לו כי הוא אינו יכול לעזוב וכי הינו מעוכב.

הנאשם אמר למTELוננת כי זה הבית שלו וכי הוא יכול לעשות כרצונו, תוך שהוא בועט בחפצים בבית, מתישב על השיש במטבח, מעשן ומקלל את המתלוננת.

בהמשך הגיע לבית צוות משטרתי נוסף, שביקש מהנאשם לרדת מהuish ולהפסיק לעשן. הנאשם סירב ואמר "אתם יודעים שאני יכול לשבור את כולכם".

הנאשם נכבש והובא לתחנת המשטרה לאחר שהודיע לו כי הינו עצור.

עמוד 1

הנאשם המשיך להשתולל, השוטר משך את הנאשם בידו, ושניהם נפלו על הרצפה.

הנאשם איים על שוטר אחר בתחנה כי אם לא ישוחרר באותו יום ישבור את התחנה ויכרות להורים שלו את האכזבות.

הצדדים הגיעו להסדר, לפיו הנאשם ישלח לקבלת תסקיר, כאשר בכפוף למסקירה חיובי במובן של גמילה מסמים והליך טיפול מוצלח ושיתוף פעולה עם שירות המבחן, המאשרה תעתר לעונש של מאסר על תנאי, של"צ ממשמעו זה והתחייבות להימנע מעבירה, ואילו ב"כ הנאשם יוכל לטעון פתוח, לרבות אפשרות של הימנעות מהרשעה.

הוסכם כי במידה והתקיר יהיה חיובי, ובמידה והנאשם יזכה את ההליך הטיפולי או יפסיק אותו, יטענו הצדדים באופן פתוח לעונש ללא הגבלה.

הנאשם נעצר ביום 31.5.13 ושולח ביום 29.7.13 לקהילה טיפולית "מלכישוע" במסגרת הליך המעצר.

בהתאם להסדר הטיעון, הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן לפני נגזר דין.

תקيري שירות המבחן

בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסקרים.

ביום 6.4.14 התקבל תסקיר ראשון.

מהתקיר עולה כי הנאשם רוק כבן 19, עלה לארץ מאוקראינה בגיל שנתיים. בילדותו אובחן כסובל מבעיות קשב ורכיב וטופל בריטליון במשך כ-5 שנים. בגיל 13 החל ללמידה במדרשה דתית במגדל העמק, לאור הקושי בהתמדה במסגרת לימודית רגילה. הנאשם מסר כי התקשה להסתגל למסגרת זו וסולק ממנה לאור הפרת הכללים. נסיוון להשלמת לימודים במסגרת נוספת לא צלח לאור שימושו בסמים. מאז נשירתו מהלימודים החל הנאשם לעבוד בעבודות מזדמנות, לא התגורר בכתובת קבועה, ואף לא ברחוות לעיתים.

הנאשם מסר כי החל לעשות שימוש בסמים בגיל 13, על רקע חברתי וכהתמודדות עם קשיים.

הנאשם מסר כי הוריו התגרשו כשהיינו לארץ, בהיותו בן 3. תיאר כי אביו היה אלכוהוליסט וכי הקשר עמו רופף. לגבי אמו, נמסר כי היא מתקשה בתפקיד תקין ונוטה לצריכת אלכוהול. נמסר כי היא נשואה כ-15 שנה לגבר שלו 7 ילדים מנישואין קודמים. הנאשם תאר כי קיים קשר טוב בין בעלה של האם.

מהמוסד הלימודי האחרון בו שהה נמסר, כי הנאשם היה בעל יכולות לימודיות גבוהות, אך במהלך כיתה ו"א החל להידדר, לנוכח השימוש בסמים.

הנאשם נשלח לאבחן פסיכיאטרי ממנו עלה כי הוא סובל מבעיות קשב וריכוז וmdicacan וכי הינו מכור לסטמים מסווג קנאביס. הומלץ על טיפול, אך הנאשם סרב לקבלו ועל כן הורחק מהמוסד.

במסגרת הליך המעצר הופנה הנאשם לקהילה הטיפולית "אפיק מלכישוע".

הנאשם מסר לגבי העבירות נשוא כתוב האישום כי העבירות בוצעו בהיותו תחת השפעת סמים ולאחר מכן מספר לילות ללא שינוי. נמסר כי באותה עת חוווה משבר כאשר הבין כי אמו מתכוונת לעזוב את הבית ואת בעלה, עמו ניהל קשר טוב ומשמעותי.

הנאשם הבין את הבעיות שבהתנהגותו, ואת הנזק שנגרם בגינה. הוא ביטא רצון בעזיבת אורח החיים התמכרווי וניהול חיים תקינים, ומבין את החשיבות בהמשך השתתפותו בטיפול בקהילה הסגורה.

גורמים הטיפול בקהילה נמסר כי הנאשם הסתייג בתחילת, אך לאחר שעבר את קשיי ההסתגלות החל לשתף פעולה ודוחה כי הוא עומד בתנאים ובכלי הטיפול ומתאמץ לעורר שניי משמעותיים בחיים. הוא נמצא גם בטיפול פסיכיאטרי כולל טיפול רפואי.

נמסר כי הנאשם נמצא לפני השלב האחרון בטיפול, הכלול יצאה למגורים בהוסטל.

ammo של הנאשם מסרה כי הנאשם סבל בתקופת ביצוע העבירות ממשבר על רקע פרידתה מבן זוגה. מסרה כי פניה למשטרה בכך להציב לו גבולות ולהתמודד עם התדרדרותו.

נמסר כי היא מעורבת בטיפול בקהילה וכחלק מהטיפול מגיעה עם בן זוגה לפגישה חודשית - טיפולית במקום.

התרשומות קצינת המבחן הייתה כי ההליך המשפטי מהווה גורם מדרבן לעריכת שינוי אצל הנאשם, ועל כן הומלץ על דחית הדין והמשך מעקב אחר התקדמותו בהליך הטיפול.

לאור זאת הוגש תסجيل נוסף ביום 10.7.14.

נמסר כי הנאשם ממשיך בהליך הטיפולי ונמצא במסגרת תעסוקתית במפעל "מטרוניקס". מסר כי ברכונו להשלים הטיפול ולשמר את ההישגים אליהם הגיע. כן מסר כי רואה בשירות המבחן גורם תומך.

גורמים הטיפול בקהילה נמסר כי הנאשם מצוי כעת בשלב השלישי של הטיפול, הכלול יצאה לעבודה וניהול חיים עצמאיים, בליווי גורמי טיפול מקבעים.

נמסר כי הנאשם משתף פעולה ומגלה אחריות ומחויבות לתהילה, ומקפיד על כללי המוגדרת כנדרש. הוא השתלב בעבודה וצפי להמשיך בשלב זה עוד כשה עד שמוña חודשים. נמסר כי הוא ממשיך במעקב הפסיכיאטרי ונמנע מחומרים פסיכואקטיביים. כן נמסר כי להליך המשפטי השפעה חיובית ומדרבתת על הנאשם.

הומלץ, לאור המשך התקדמותו החיובית של הנאשם, לדוחות את מתן גזר הדין במספר חודשיים, בהם ימשך המעקב אחר הנאשם.

ביום 17.11.14 התקבל תסוקיר מסכם בעניינו של הנאשם.

נמסר כי הנאשם, שהחל את הטיפול בהospitalization בחודש 14/6 עתיד לסיימו בחודש 15/1. הנאשם החל לעבוד במסגרת תעסוקתית חדשה בחברת "תקשוב". הנאשם הביע רצון בהמשך הליך השינוי שערוך בחיו, ובמהמשך הקשר הרפואי עם שירות המבחן.

mgrimi הטיפול נמסר כי הנאשם ממשיכם בהתקדמותו, משתף פעולה ומתמיד בהליך הטיפול והשיקומי.

בשיחה עם אימו מסרה כי ניכר שינוימשמעותי במצבו של הנאשם, ואף בקשר ביניהם, כן תארה את מעורבותה בשלבי הטיפול ותמיכתה בנהם.

קצינית המבחן התרשמה כי הנאשם משקיע מאמצים ניכרים לקידום מצבו וכן מכיר בקשייו ובאורח חייו הבועתי עד למעצרו.

הרושם שהתקבל הינו כי הנאשם משתף פעולה עם הטיפול ומתמיד בו במשך תקופה ארוכה, כאשר להליך המשפטי והטיפול השפעה מרתיעה ומרנסנת עבורה.

נמסר כי לנายน, הנודע עבר פלילי, לא נפתחו תיקים חדשים מאז מעצרו. כן נמסר כי ההערכה הינה שרמת הסיכון להישנות ביצוע עבירות פחתה.

בנסיבות אלה המלצת קצינית המבחן הייתה להימנע מהרשעה בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, היותו נעדר עבר פלילי, וכן בהתחשב בכך שהרעשה עלולה לפגוע בהשתלבותו התקינה במסגרת תעסוקתית בעtid. כן נמסר כי ביטול הרשותו עשוי לחזק את היישגו ואת החלקים החיוביים שבאישיותו.

הומלץ כי לצד ביטול הרשותו, יועמד הנאשם בצו מבחן סמיים לשנה, בתנאי שיסיים את ההליך הרפואי במסגרת ההospitalization ושתלב הטיפול במסגרת ייחודית עירונית לטיפול בהתמכרותו.

בנוסף הומלץ על הטלת צו של"צ כענישה קונקרטית חינוכית בהיקף מצומצם, שלא יפגע בהמשך הליכי השיקום והטיפול של הנאשם, ואשר יחול בחודש 2/15, לאחר סיום הטיפול בהוסטל.

הטייעונים לעונש

טייעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מדובר בנאשם שהודה בכתב אישום מתוקן לגבי עבירות אלימות ועבירת רכוש.

נטען כי תסקير שה"מ שהתקבל בעניינו הינו תסקיר חיובי, בו צוין כי הנאשם משותף פועלה ומגלה אחריות ומחוייבות, וכן מקפיד על הימנעות שימוש בחומרים פסיכואקטיביים.

כן נטען כי בהתאם לتسקיר, אמו - המתלוונת, מצינת שיפור ניכר במצבו וקצינית המבחן מעריכה שרמת הסיכון לביצוע העבירות פחתה, אך שבסיכון התסקיר הומלץ על ביטול הרשותו של הנאשם בדין והטלת עונש של"צ.

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם אינו עומד בהלכת **כתב**, ועל כן עדמת המאשימה הינה להרשה, כפי שהוזג במסגרת ההסדר.

נטען כי העבירות נשוא כתב האישום כללו תקיפה, איומים והזק לרכוש ובוצעו כנגד אמו של הנאשם, אך גם כלפי שוטרים. במצב זה נטען כי נגרמה פגעה בעריכים החברתיים - שלומו של אדם ושל התא המשפחת.

לאור האמור לעיל עתר ב"כ המאשימה לכבד את ההסדר - להרשי את הנאשם, ולהשיט עליו עונש צופה פני עתיד, התchingבות להימנע מביצוע עבירה ושל"צ, שיחל לאחר שהנאשם יסימם את הליך השיקום.

טייעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי הוא מלאוה את הנאשם מיום מעצרו ועד היום, והוא יכול להעיד על השינוי שחל בנאשם. נטען כי הנאשם ביצע את העבירות בגין העיר ביתר, בהיותו בגין העיר, כבן 18 וחודשים בלבד. נטען כי מצב של אדם תחת השפעה של חומרים פסיכואקטיביים, לאור שימושו בסמי פיזיות, הפר לאדם חיובי, כפי שמצוין בתסקיר שה"מ.

ב"כ הנאשם טען כי תיק זה בא לעולם ברק ממשום שאמו של הנאשם ובעלה רצו לרתום, באמצעות ההליך המשפטי, את הנאשם להיליך גמילה, לאור מציאות חייו באותה העת.

הסניגור הפנה לעובדות כתב האישום המתוקן וטען כי כל האירוע התגלגל בעת שהנאשם ביקש לצאת מן הבית ואמו לא אפשרה לו לצאת מן הבית. נטען כי לא מדובר בכתב אישום חמור, אלא בעבירות ברף הנמוך.

נתען כי בנסיבות התיק ובנסיבות האישיות של הנאשם הייתה עולה שאלת הרשותו בכל מקרה, ב"כ הנאשם התייחס למסקירה המסקם של שה"מ בו הומלץ כי בנסיבותו של הנאשם ולאור ההליך הטיפולי שיקומי שהוא עבר ועתיד לעבור, יש מקום לבטל הרשותו.

נתען כי המלצת שה"מ ניתנה בהתחשב בכך שמדובר בבחור צער, לא עבר פלילי, כאשר הרשעה עלולה לגרום לאופן ממשי וكونקרטי בהשתלבותו בתעסוקתית והחברתית.

נתען כי בהתאם לאמור בתסקיר, ביטול הרשותה יביא לחיזוק ההישגים הטיפולוגיים והשיקומיים וכן לחיזוק חלקים חיוביים ומתפקדים של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי, בנגד עמדת המאשימה, הנאשם עומד בכל הפרמטרים של הלכת **כתב** כפי שמצוין שירות המבחן.

לאור זאת טען ב"כ הנאשם כי בנסיבות הטיפולוגיים והשיקומיים של הנאשם, גם על פי העיקרון של תיקון 113, יש מקום לחזור ממתחם הענישה של מאסר מוותנה, אליו מתייחסת המאשימה, ולאמצ את המלצת שה"מ כך שתבוטל הרשותו של הנאשם, לאור כל הנימוקים שמצוינו בתסקיר.

כן נתען כי יש לקבל את המלצת שה"מ להטלת של"צ בהיקף מצומצם שלא יפגע במאמרי השיקום של הנאשם.

ה הנאשם עצמו טען בדיון כי עבר תהליך ארוך ומשמעותי שהחל עוד בתקופת מעצרו, שנמשכה חודשים. הנאשם טען כי ביום, בזכות הכלים שניתנו לו בקהילת "מלכישוע", ובזכות העבודה והשתתפותו בחוגים שונים הוא חי חיים מלאים ומספקים, דבר שלא הכיר בעברו.

דין

מכלול הנתונים שבפני עולה התרומות ברורה, כי מדובר בצעיר שסבל מהתמכרות לחומרים פסיאו-אקטיביים יחד עם מצוקות נפשיות הנובעות מהעדר מוגרת משפחתיות יציבה לאורך חייו הילד וכנען, וכי ההתרצות התקפנית נשוא כתוב האישום ארעה תחת השפעתה של אותה התמכרות ובסיוע אציה משברית של עזיבת הבית.

ה הנאשם נרתם להליך טיפולי אשר בו הוא מתמיד במשך תקופה ממושכת, וכיום הוא נקי מסמים מזה זמן רב, עובד בצדקה יציבה ומגלה מוטיבציה חיובית הן בתחום התפקוד והתעסוקתי והן בתחום יחסיו המשפחתיים.

המדובר בצעיר שבעת ביצוע העבירות היה בן 18 שנים בלבד, ואין לו עבר פלילי. מאז ביצוע העבירות לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

בנסיבות אלה, אני סבורה כי במקרה עונה על הクリיטריונים של הלכת **כתב**, וכי האינטרס הציבורי לא יפגע יתר על המידה באם יבטל בית המשפט את הרשות הנאשם ויטיל עליו עונש חינוכי ללא הרשעה, נהפוך הוא: האינטרס הציבורי יצא נשכני. הן מההיבט הפרטני והן מההיבט החברתי יש חשיבות לאין הכתמת שמו של הנאשם, בגין הצעיר מאד, בהרשעה פלילתית אשר תגביל מאד את סיכוי השתלבותו באפקטי תעסוקה ולימודים שונים בעתיד, ותחבל בМОוטיבציה השיקומית שלו.

לפיכך אני מבטלת את הרשותה.

אני מטילה על הנאשם של"צ בהיקף של 100 שעות, אשר יבוצע במסגרת שתגובש ע"י שירות המבחן תוך 30 יום. הנאשם יתחיל את השל"צ אחרי 2/15.

כמו כן אני מעמידה את הנאשם במבחן למשך שנה, כאשר בין תנאי המבחן המשך ההליך הטיפולי במסגרת ההוסטל עד 2/15 והשתלבות הטיפולי במסגרת היחידה העירונית לטיפול בתמכוויות, כולל מסירת בדיקות שנייה, לאחר סיום השחותה בהוסטל.

ניתן צו להשמדת המוצגים.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, א' טבת תשע"ה, 23 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.